

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

23
XX
AUGUST

CUVÎNTUL DAT ESTE RESPECTAT CU CINSTE!

Prin câteva mari întreprinderi bucureștene

Ne apropiem tot mai mult de ziua de 23 August. Alături de ceilalți oameni ai muncii, colectivele din întreprinderile din Capitală fac dovada unui entuziasm sporit în întrecerea socialistă, închinând marii sărbători cele mai frumoase realizări ale muncii lor.

Un calcul statistic arată că în întreprinderile bucureștene se realizează aproape un sfert din producția industrială a țării. Hotărâte să îndeplinească în mod exemplar sarcinile de plan pe acest an, colectivele din întreprinderile Capitalei și-au luat importante angajamente în întrecerea socialistă care în marea lor majoritate, au devenit fapte.

Uzinele „23 August”

Să urmărim, în itinerarul parcurs în câteva întreprinderi, stadiul îndeplinirii acestor angajamente. Primul popas îl facem la UZINELE „23 AUGUST”, importantă unitate a industriei noastre constructoare de mașini. Utilajele fabricate aici își găsesc utilizare în toate ramurile cheie ale economiei, ajutând la punerea în funcțiune a numeroase obiective industriale ale țării. Rezultatele din graficul întrecerii, îndreptățesc colectivul acestor uzine la o justificată mândrie. La toate angajamentele luate s-au înscris nu numai realizări ci și depășiri.

— Anul acesta — ne declară tov. VALERIU FUIOR, șeful serviciului plan al uzinei — am cules roade bogate. Vreau să arăt că depășirea angajamentelor la producția globală și marfă ilustrează în bună măsură preocuparea colectivului pentru

creșterea continuă a productivității muncii — indicator principal în activitatea noastră. Depășirea sarcinii planificate de creștere a productivității muncii cu 1,4 la sută însumează un echivalent fizic de 21 bucăți motoare de 350 C.P., sau 56 vagoane cisterne. Acest rezultat apare cu atât mai important cu cât față de realizările anului trecut, indicatorul de productivitate pe anul în curs este cu 20 la sută mai mare. Succesele în această direcție pun în evidență interesul crescând al colectivului uzinei pentru promovarea largă a tehnicii moderne, pe baza căreia se poate asigura îmbunătățirea caracteristicilor tehnico-funcționale ale utilajelor fabricate.

Uzinele „Republica”

În vecinătatea uzinelor „23 August” se află uzinele „REPUBLICA”. Căutând să ne subliniem importanța și rolul pe care-l au produsele fabricate în uzină, interlocutorul nostru ing. GHEORGHE ENE ne spune următoarele:

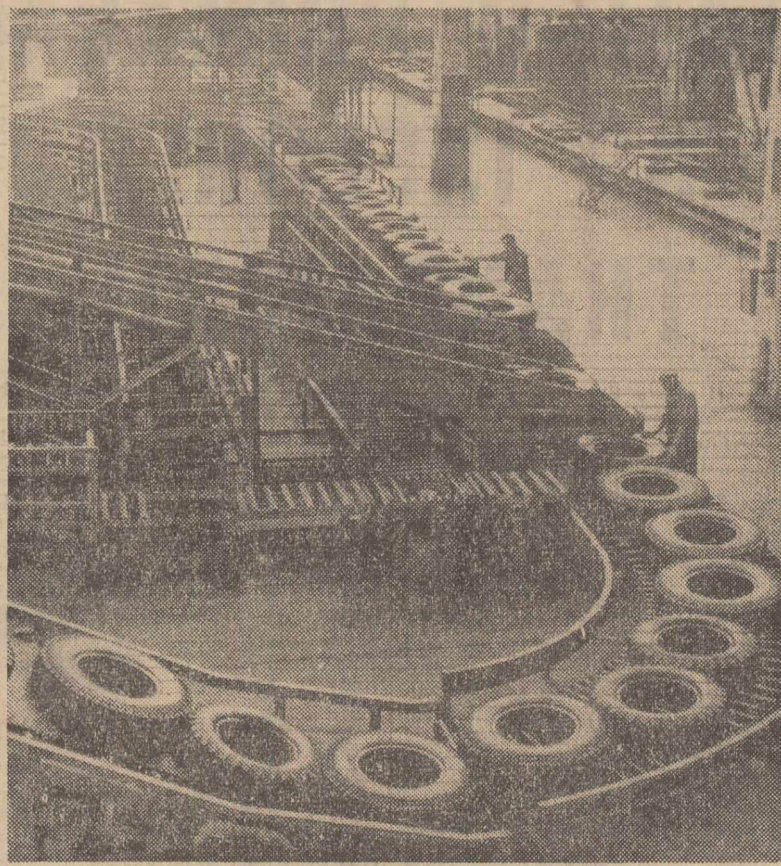
— Cunoașteți, desigur, pădurile de schele de prin părțile Prahovei, Olteniei etc. „Republica” este un partener născut la împlinirea unui astfel de decor industrial.

Între-adevăr, folosită în cantități mai mari în industria petrolieră, țeva produsă la „Republica” este trebuitoare în toate ramurile de activitate.

— Având în vedere cerințele tot mai mari ale economiei naționale pentru produsele noastre, continuă tov. ing. Ene, colectivul uzinei s-a angajat să gospodărească cu grijă materia primă și să obțină din aceeași cantitate de metal o producție sportivă de țevă. Tocmai de aceea printre angajamente figurează și

CL. RĂDULESCU

(Continuare în pag. 3-a)

În ziua de 9 iunie 1964, la uzina „Danubiana” de la Popești-Leordeni — de unde vă prezentăm o imagine — s-a realizat anvelopa cu numărul 1 milion. Cu acel prilej colectivul marii uzine chimice și-a reafirmat hotărârea de a dezvolta succesele dobândite, muncind cu abnegație pentru îndeplinirea angajamentelor luate în cinstea zilei de 23 August. Pînă în prezent colectivul uzinei de anvelope „Danubiana” a realizat peste plan o producție globală de 22 500 000 lei, precum și beneficii peste prevederi de 5 600 000 lei.

Foto: AGERPRES

Pe șantierul Combinatului de îngrășăminte chimice de la Turnu Măgurele

A intrat în funcțiune fabrica de acid sulfuric

De pe șantierul Combinatului de îngrășăminte chimice de la Turnu Măgurele a sosit vestea că a început să producă fabrica de acid sulfuric. Construirea și punerea în funcțiune a acestei unități constituie o importantă victorie obținută în întrecerea socialistă în cinstea celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei de către întregul colectiv de constructori și montori ai șantierului. Fabrica de acid sulfuric este prima din cele 11 pe care le va cuprin-

de combinatul de la Turnu Măgurele. Capacitatea anuală de producție a acestei fabrici, în prima etapă, este de 200 000 tone acid sulfuric. Întregul proces de producție este mecanizat și automatizat. Tehnologia adoptată se situează la nivelul tehnicii mondiale.

Instalațiile noii fabrici au fost realizate de industria noastră constructoare de mașini și parțial livrate de către firma Lurgi din R.F. Germană. Majoritatea utilajelor sint amplasate în aer liber, fapt care a dus la reducerea și simplificarea volumului construcțiilor. O caracteristică a noli unități este și aceea că întreaga producție se realizează într-o singură linie de fabricație, reprezentând un progres față de fabricile existente cu tehnologii asemănătoare prin acela că se obține o productivitate mai înaltă a muncii și o mai bună direcție a procesului de fabricație. (Agerpres).

Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naționale

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei;
În temeiul articolului 37, punctul 1 din Constituție,
Consiliul de Stat al Republicii Populare Romine decretează:

Art. unic. — Se convoacă Marea Adunare Națională, în sesiune solemnă, în ziua de 22 august 1964, orele 10 dimineața.

Președintele Consiliului de Stat
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

București 11 august 1964.

PUNCTE DE REPER

ÎNTR-O PRIMĂVARĂ NOUĂ AU ÎNFLORIT TRANDAFIRII

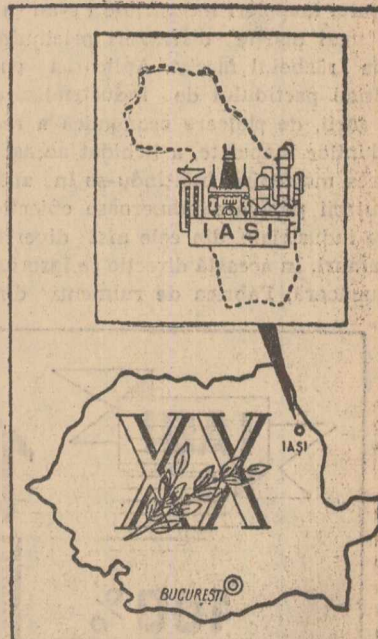
Făt-Frumosul basmelor noastre căuta — cine l-a uitat oare? — tinerețea cea fără bătrînețe. Asemeni lui și Iașul tinerețelor noastre s-a întrebat — prin multe gânduri și prin multe inimi care l-au iubit — cînd semnele bătrîneții au prins a-l încerca amenințătoare, unde se află neprețuita comoară.

În 1945, Mihail Sadoveanu își exprima, nestîrbită încredere în înflorirea Iașului: „Din grădini tihnite se vor uita la trecători, într-o primăvară nouă, trandafirii înfloriți ai lunii mai...”. Era un cuvînt de mîngiere în lumea „ieșită din apocalipsul urii”, un cuvînt de mîngiere pentru ieșenii care trăiau în jalnică ruină a orașului peste care trecuse tăvălugul războiului, asprimea secetei și foametea, pentru cei care — scria Sadoveanu: „Acuma n-au haine, n-au alimente, n-au adăposturi. Un profesor universitar trăiește ca un schivnic, bîrfii studenți dorm pe rogoșini în camera fără ferestre. Apa nu mai curge în canale...”.

În orașul trist unde proaspătă era doar floarea speranței, ca o îmbărbătătoare prezență, George Enescu, a adunat, în subsolul Bibliotecii Universitare de azi, nu altă subgheta cit la căldura marelui său suflor, resturile unei orchestre simfonice și, după zile de repetiții în care prezența sa purtase să materializeze nu numai în purtările sunetelor de

vioară ci mai ales în înălțarea suflorilor, au răsunat, ca o tainică solie a zilelor mai bune, acordurile simfoniei „Eroica”. Dintre orchestrații puținii aveau o vestimentație decentă și mîncare pe măsura nevoii. Nici din asistență nu erau mulți să aibă o mai bună stare. Cîntul totuși se ridica în volbură credinței de mai bine și transforma concertul într-o mărturisire plină de înțelesul despre frumusețea Iașului care „s-a fixat prin suflor și inteligență”. Oare aici se afla izvorul cu apă vie, izvorul mult căutat al tinereții fără bătrînețe?

Anii au trecut — douăzeci de atunci — și trecerea lor a dat răspuns întrebării pe care am căutat-o în trecut, și, stîrnind amintirile am evocat-o, gîndind că poate cei care ascultă concertele filarmonicii în sala strălucitoare ca niciodată a Naționalului ieșan, n-au cunoscut durerosul ei ghimpe. Nici studenții de azi ai universității care se bucură de cîmpe palat și de cantine luxoase. Nici unii locatarii ai blocurilor înălțate în Piața Unirii, unde erau pe atunci closte de ziduri a-fumate... Am evocat-o pentru că realitățile atît de limpezi ale Iașului de azi, unde umbrele au fost pe de-a întregul și pentru totdeauna șterse, capătă, printr-o perspectivă a acelor zile dramatice, alte dimensiuni și o strălucire nemăsurată.

Unde de sentimentalism care însoțea pe atunci amintirile manifestări umbra poate realitatea, dar, în felul ei, păstra trează credința în renașterea Iașului ca gingașă împlinire de speranță și incertitudine pe care o dăruie mugurii. Din acei muguri erau așteptați să se deschidă, trandafirii „într-o primăvară nouă”... Și așteptarea avea justifi-

care. Trăind, după cum prea bine se știe, îndelungată vreme cu aureola de „oraș al culturii”, Iașul a purtat destul timp, îndreptățita faimă ca pe o hlamidă scumpă, menită să ascundă răni oribile. Un adevăr în-

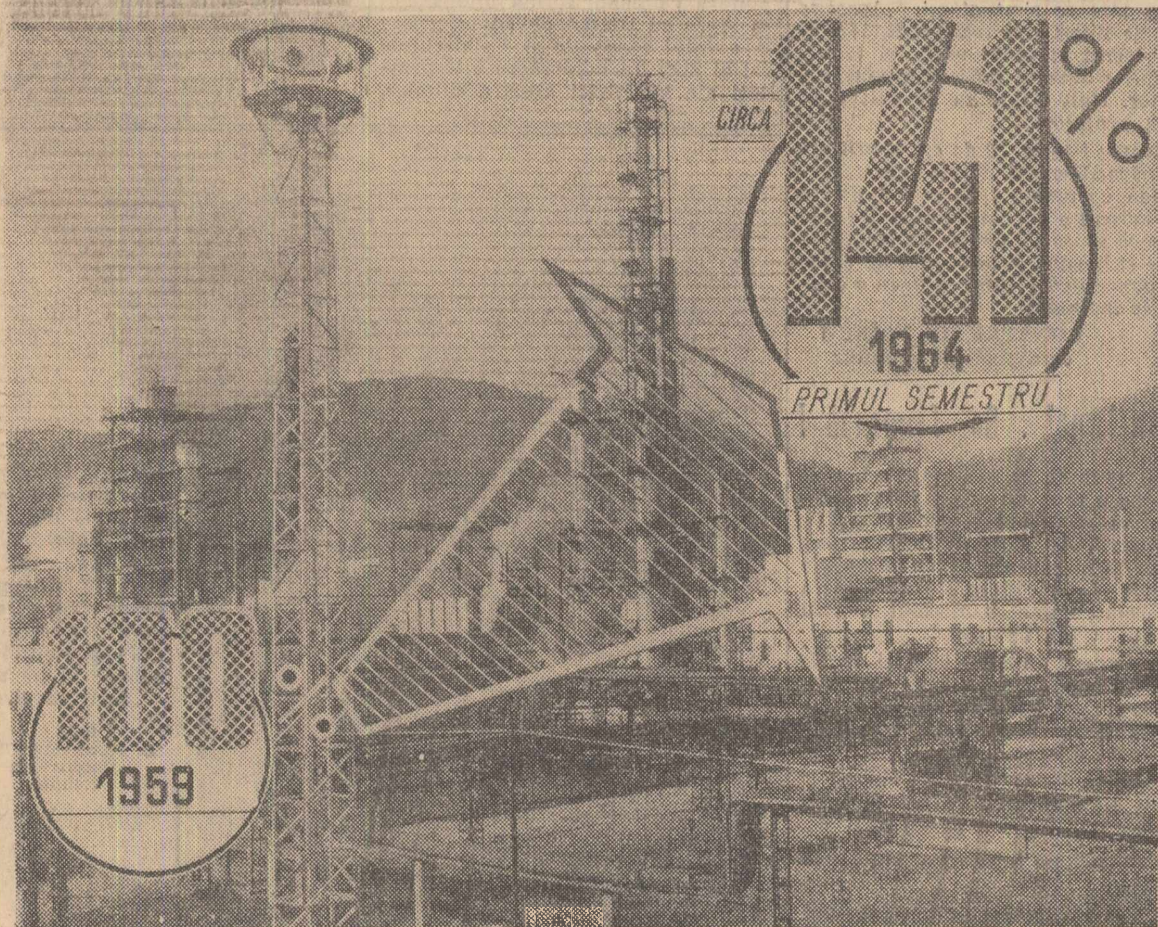
VIRGIL DÂNCULESCU

(Continuare în pag. 2-a)

De fiecare tonă de țitei, valori noi

Valorificarea superioară a țiteiului în vederea obținerii a cât mai multor produse valoroase din fiecare tonă de materie primă, constituie o preocupare de frunte a colectivelor din sectorul de prelucrare al industriei petroliului. Pentru realizarea acestui important obiectiv indicat de partid, concomitent cu construirea de instalații noi, se acordă o atenție deosebită perfecționării și modernizării procedeelor folosite în rafinării, ridicării performanțelor la instalații, aplicării celor mai eficiente măsuri pentru valorificarea superioară a țiteiului. Ca urmare a strădanilor depuse, valoarea unei tone de țitei prelucrate în rafinării a crescut în primul semestru din anul 1964 cu circa 41 la sută față de 1959, depășindu-se astfel sarcina prevăzută în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru anul 1965.

Valoarea unei tone de țitei prelucrate în rafinării a crescut cu:

Depășindu-se astfel sarcina prevăzută în Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru anul 1965

Înflorește mișcarea artistică de amatori

UN MILION DE ARTISTI

Pe scena Teatrului C.C.S. din Capitală, marți a continuat să se desfășoare cu însuflețire întrecerea în cadrul finalei celui de al VII-lea Concurs pe țară al formațiilor artistice de amatori.

În cursul dimineții au evoluat în fața juriului și a unui numeros public artiști amatori din regiunea Bacău. S-au prezentat: corul fabricii „Steaua roșie” — Bacău, echipele de dansuri ale întreprinderii „Reconstrucția” din Piatra Neamț și cîminul cultural din Berzumbi, formația de balet și orchestra de muzică ușoară a clubului sindicatelor din Piatra Neamț, brigăzile artistice de agitație ale Combinatului de îngrășăminte azotoase Piatra Neamț și casei raionale de cultură Adjad, orchestra simfonică și cvartetul de muzică clasică ale sindicatului din învățămînt — Bacău, cea de muzică populară a Uzinelor de țevi — Roman, țaraful cîminului cultural Băcioi, formația de flauteri și cîminului cultural din Tîbucani, țanțara exploărilor miniere Comănești, precum și formațiile artistice ale cooperativei „Muncă și artă” — Bacău.

După amiază s-au prezentat formațiile de amatori selecționate din regiunea Mureș Autonomă-Maghiară. Au susținut spectacole: corurile fabricii de confecții Miercurea Ciuc, cîminului cultural Ceuaș și cooperativei „Voința” — Odorhei, ansamblurile folclorice ale cîminului cultural Lueriu și casei raionale de cultură Miercurea Ciuc. În costume românești și maghiare au evoluat pe scenă echipele fabricii de mobilă și cooperativei „Textila” din Tg. Mureș, cîminelor culturale din Săcalul de Pădure și Căpîlna, cooperativei „Oltul” din Miercurea Ciuc. Programul a mai cuprins formația de balet a casei de cultură a sindicatelor și orchestra de muzică ușoară a fabricii de confecții din Tg. Mureș, brigăzile artistice de agitație ale cooperativei „Metalul” din același oraș și fabricii de geamuri din Tîrnăveni, țaraful casei raionale de cultură Reghin, țanfarele Combinatului chimic Tîrnăveni și cîminului cultural Borsec etc. (Agerpres).

Tinerete, joc, cîntec. O imagine de pe scena finalei
Foto: MIHAI POPESCU

Capitala țării, scena Teatrului C.C.S. și diferite estrade cunoscute, începînd de luni, atmosfera de sărbătoare — pe care le-o însușă de fiecare dată — finalele marilor concursuri republicane ale artiștilor amatori, 18 000 de artiști, cîntăreți și dansatori de pe toate meleagurile țării, selecționați în grele și exigente concursuri au dreptul de a-și da întâlnire în București, în aceste zile ce premere marii sărbători a Eliberării, într-o întrecere de o rară frumusețe pentru laurii acestui mare concurs, confirmare supremă a măiestriei și talentului.

„Poporul nostru este un popor foarte talentat — ne-a declarat un oaspete de peste hotare în cadrul unui interviu, după ce participase, acum cîțiva ani, la un spectacol de amatori. Un talent teșit din comun”.

S-ar părea deci că lucrurile sint foarte bune.

MINZU RADIAN

(Continuare în pag. 3-a)

